

гулковъ и клавиренъ концерти, кантата — „Смъртта на Тасо“, хорове и пѣсни.

Матийо, Йохана — Mathieux, Johanna — способна пианистка и компонистка, род. 8 юли 1810 въ Бонъ, умр. 15 ноемв. 1858 въ Лондонъ (хвърлила се отъ прозореца на къщата), учила при Бюмеръ въ Берлинъ, компонирала: една оперета „Птича кантата“ (станала навремето твърде любима), клавири нѣща и пѣсни. Освенъ това, тя е авторка на „Осемъ писма до една приятелка върху обучението по пиано“, написани твърде духовито.

Мауке, Вилхелмъ — Mauke, Wilhelm — оперенъ компонистъ и музикаленъ критикъ, род. 25 февр. 1867 въ Хамбургъ, училъ при Хансъ Хуберъ въ Базелъ и една година въ Мюнхенската академия, започналъ композиционната си кариера съ пѣсни, а после се насочва къмъ симфоничната музика и операта. Творби: една романтическа симфония, „Златото“ — симфония съ соли и хоръ, четири симфонически поеми: „Самотностъ“, „Лиленкронъ“, „Sursum corda“ (Горе сърцата) и „Ora pro nobis“ (Моли се за насъ), ораторията „Изгонването отъ рая“, пѣсни (надъ 50). Отъ оперитѣ му, заслужава да се поменатъ: „Фанфрелухе“, „Нехранимайко“, „Тамаръ“, „Последната маска“. „Празникътъ на живота“ (трагическа опера), „Херцогътъ компонира“ — (весела) и др. М. е водилъ концертния и оперния прегледи на нѣколко мюнхенски вестници, отъ 1924 на „Münchener Zeitung“.

Мауреръ, Лудвигъ Вилхелмъ — Maurer, Ludwig Wilhelm — цигуларъ-виртуозъ и компонистъ, род. 8 февр. 1789 въ Потсдамъ, умр. 25 окт. 1878 въ Петербургъ, училъ при Хакъ, 13-годишенъ предприема концертни обиколки въ Германия, Русия и Франция, и назначенъ въ Берлинския придворенъ оркестъръ, после учи при Байо и Роде въ Парижъ, заема капелмайсторско мѣсто при Всеволодски въ Петербургъ, наново предприема концертни пжтувания, десетъ години е билъ концертмайсторъ въ Хановеръ — за да отиде пакъ въ Русия, като инспекторъ на императорския оркестъръ 1833—45, и капелмайсторъ въ Францъския

театъръ, — отъ тамъ се преселва 1845 въ Дрезденъ, връща се наново въ Петербургъ, дето и умира. Творби: симфонии, камерна музика и 6 опери, които днесъ сж съвсемъ забравени, но нѣкои отъ цигулковитѣ му творения, като: концерта за 4 цигулки съ оркестъръ, концерта A dur и дуетитѣ му — и до днесъ се тачатъ и свирятъ.

Маханъ, Карелъ — Mahan, Karel — чехъ, заслужилъ учителъ по музика у насъ, род. 1867 въ Холицъ (Чехия), умр. 1923 въ Русия, училъ въ Пражката консерватория, 1889 назначенъ дивизионенъ капелмайсторъ на сръбската Моравска дивизия въ Нишъ; 1891, поканенъ отъ министъра на просвѣщението Живковъ, дохажда въ България и учителствува: 1891—1901 въ педагогическитѣ училища въ Силистра (3 години), Ломъ (3 години), Шуменъ (1 год.) и Кюстендилъ (3 год.), следъ което бива уволненъ безъ всѣкакви причини. Следъ като

Карелъ Маханъ

прекарва една година въ София, занимавайки се съ частни уроци, 1902 заминава за Русия, дето учителствува въ Ташкентъ, Чаржуй, Батумъ и, последнитѣ години — въ Тифлисъ. Въ Силистра, Ломъ и